

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Бургас, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120204098 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на В. М. З., ЕГН ***** чрез адв. К. К. против наказателно постановление № 23-0769-001227 от 08.08.2023г., издадено от Началник на Група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна Полиция Бургас, с което за нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 179, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева.

С жалбата жалбоподателят оспорва изложената фактическа обстановка в НП, нарушението не било установено и били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което моли за отмяна. Претендират се разноси.

В съдебно заседание процесуалния представител поддържа, че нарушението не е доказано, моли за отмяна на НП.

За Административнонаказващия орган се явява юрк. Ж., която оспорва жалбата, счита, че нарушението е доказано, претендират се разноси.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима.

На 15.02.2023г. около 12:14 часа в гр. Бургас на бул. „Димитър Димов“ срещу УМБАЛ „Лайф Хоспитал“ в посока ул. „Аква Калиде“ В. З. управлявал мотоциклет „****“ с рег. № *** като пред него се движил друг лек автомобил, който намалил скоростта на движение и без да подаде сигнал извършил маневра завой на ляво, а управлението от жалбоподателя мотоциклет, за да избегне удар с движещото се пред него МПС рязко предприел спиране и се завъртял от ляво на дясно по платното за движение.

Св. Х. К., след като посетил мястото, установил и изгледал записи на камери и съставил на З. АУАН бл. № 396233 на 15.02.2023г. за това, че на 15.02.2023г. в гр. Бургас на бул. „Димитър Димов“ срещу УМБАЛ „Лайф Хоспитал“ в посока ул. „Аква Калиде“ В. З. управлявал мотоциклет „****“ с рег. № *** като не е съобразил скоростта си с

интензивността на движението на другите участници в движението, завърта се от ляво в дясно платно по посока на движението и допуска самостоятелно ПТП. От ПТП щети по МПС – нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП.

Срещу АУАН било подадено възражение, което е било разгледано от Началник сектор ОДМВР Бургас и с мотивирана резолюция от 28.03.2023г. е прието, че неправилно била посочена нарушената разпоредба и на основание чл. 54, ал. 1, т. 2 ЗАНН е прекратено производството по издадени АУАН бл. № 396233 от 15.02.2023г. като резолюцията за прекратяване е връчена на З..

На 27.03.2023г. е съставен нов АУАН бл. № 396017, с който св. К. е ангажирал отговорността на В. З. за това, че на 15.02.2023г. около 12,14 часа в гр. Бургас по бул. „Д.Димов“ срещу УМБАЛ „Лайф Хоспитал“ в посока ул. „Аква Калиде“ управлява личният си мотоциклет с рег. № *** като не спазва необходимата дистанция от движещото се пред него МПС, което намалява скоростта си и се завърта от ляво в дясно платно и допуска самостоятелно ПТП като квалифицирал нарушението по чл. 23, ал. 1 ЗДвП.

Срещу АУАН с постъпило възражение като З. сочи, че няма вина за настъпилото ПТП и се касае за втори АУАН.

Въпреки подаденото възражение е издадено обжалваното НП, с което наказващия орган е приел изложените в АУАН бл. № 396017 факти и е приел, че е налице нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 2, предл. 2 ЗДвП е наложил глоба в размер на 200 лева.

Съдът установи горната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, които взаимно се допълват и не поставят под съмнение така установените факти.

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган съобразно представената по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. и в срока по чл. 34 от ЗАНН. Съдът намира обаче, че АУАН и НП са издадени при съществено нарушение на процесуалните правила, както и че нарушението не е доказано.

На първо място прави впечатление, че при едни и също факти два пъти е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя, което е самостоятелно основание за отмяна на НП. Съгласно чл. 17 ЗАНН никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда. Посочената разпоредба е резултат от забраната за повторно съдене и наказване на едно и също лице за същото деяние – *ne bis in idem* като класически принцип на наказателнопроцесуалното право, чиято цел е да не се допусне повторението на наказателни процедури, които са приключили с влязъл в сила акт. В случая, по фактите, предмет на АУАН бл. № 396233, е налице произнасяне на наказващия орган, който е приел, че е налице чл. 54, ал. 1, т. 2 ЗАНН - нарушението не е доказано по несъмнен начин и е прекратил производството. Въпреки това, при същите факти, е бил издаден нов АУАН. Макар формално да е възможно да се ангажира отговорността, тъй като не са изтекли предвидените в чл. 34 ЗАНН срокове, то се касае за повторно издаване на АУАН при едни и същи факти, а в административно-наказателното производство в чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е предвидено, че наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина, ако не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 или не е сключено споразумение с нарушителя. Съгласно ал. 2 на чл. 53 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Наказващият орган обаче не е намерил, че нарушението е доказано по несъмнен начин и затова с мотивирана резолюция е прекратил производството

на основание чл. 54, ал. 1, т. 2 ЗАНН „нарушението не е доказано по несъмнен начин”. Няма данни резолюцията да е обжалвана. Наказващият орган, като е намерил, че нарушението не е доказано, е взел становище по фактите, предмет на обвинението и се е произнесъл и затова по мнение на този състав е недопустимо повторно ангажиране отговорността на лицето при същите факти – дата, място, час на нарушението, идентична фактическа обстановка, но при друга правна квалификация.

На следващо място санкционната норма, на която се е позовал наказващият орган на чл. 179, ал. 2, т. 2, предл. 2 ЗДвП предвижда, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно пар. 6, т. 30 ЗДвП „пътнотранспортно произшествие” е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

Ако при първия АУАН е посочено, че има материални щети по МПС, то при втория – такива твърдения липсват въведени. Както в АУАН, така и в НП липсва посочване на признак, поради който се приема, че е налице ПТП – предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Наказващият орган се е задоволил да посочи, че е допуснато самостоятелно ПТП без да посочи, поради кои обстоятелства приема, че е налице ПТП, с което е нарушено не само правото на защита на жалбоподателя, но и е налице пречка да се установи и докаже нарушението.

Отделно съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗДвП водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. В АУАН и в НП липсват въведени твърдения да е осъществено удряне в ПТП, напротив, водачът на мотоциклета е предприел маневра в резултат, от който е избегнал именно удар в МПС, което рязко е намалило скоростта и е предприело маневра без да съобрази поведението си, съгласно разпитания свидетел, с намиращия се в близост пътен знак. Водачът на мотоциклета, в резултат от предприетите действия, е успял да избегне удряне в МПС пред него, т.е. видно и от изгледания запис дистанцията е била достатъчна, за да може мотоциклета да избегне удар с МПС пред него, но въпреки предприетата маневра за спиране мотоциклетът пада на пътното платно без да се удря в движещото се пред него МПС.

По изложените съображения съдът намира, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление не е обосновано и не е доказано нарушението, за което е привлечен да отговаря нарушителя, поради което то следва да се отмени.

На основание в чл. 63 от ЗАНН съдът дължи произнасяне по разноските като с оглед изхода на спора, право на разноски има жалбоподателят, който е заплатил разноски за адвокатско възнаграждение. АНО е направил възражение за прекомерност. Съгласно чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималния размер на възнаграждението е 400 лева, а в случая се претендират 200 лева, поради което искането е основателно и следва на жалбоподателя да се присъдят заплатените разноски в размер на 200 лева.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0769-001227 от 08.08.2023г., издадено от Началник на Група към ОДМВР Бургас, с-р „Пътна Полиция“ Бургас, с което за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП на В. М. З., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР Бургас да заплати на В. М. З., ЕГН ***** сума в размер на 200 (двеста) лева, представляваща сторени в производството разноси за възнаграждение на адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____